

Příloha k protokolu o SZZ č. .... Jméno: **Lenka Dušková**
Vysoká škola: ..... Obor: **Bohemistika**
Ústav bohemistiky FF JU v Č. Budějovicích Recenzent * /
Mgr. Veronika Faktorová, Ph.D.
Datum odevzdání posudku: ...2. 6. 2009..... Vedoucí */
prof. PhDr. Dalibor Tureček, CSc.

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Václav a Boleslav v literatuře národního obrození

.....
(téma)

Práce Lenky Duškové se zabývá literárním zpracováním klíčové události českých dějin, zavražděním přemyslovského knížete Václava jeho bratrem Boleslavem, v obrozenských textech, konkrétně v *Záři nad pohanstvem* B. Lindy, v *Boleslavovi a Václovi aneb Krvavých křtinách* J. K. Tyla a částečně i ve *Vyšehradském sloupu* Š. Hněvkovského. L. Dušková se soustředí především na zobrazení jednotlivých aktérů příběhu a jejich vzájemných vztahů, sleduje, čím je motivován jejich konflikt a jakým způsobem je řešen. Druhá část výzkumu je věnována porovnání jazykové a stylové stránky uvedených děl.

Komparace hlavních protagonistů známé historické události, tvořící podstatu práce L. Duškové, ukazuje, že jednotlivá literární ztvárnění přinesla nejen rozdílné pojetí hlavních postav, ale proměnila se i celková kompozice díla. Zatímco v díle B. Lindy je v centru čtenářovy pozornosti Václavův bratr Boleslav, v Tylově hře i ve *Vyšehradském sloupu* Hněvkovského je stěžejní postavou matka obou bratrů, Drahomíra. Zásadní rozdílnosti lze nalézt i v rovině jazykového projevu a stylu jednotlivých děl, jež autorka analyzuje v předposlední kapitole práce. V Lindově *Záři nad pohanstvem* přitom L. Dušková zaznamenává patrnou tendenci k poetickému, figurativnímu jazykovému projevu; Tylovo drama je naopak podle zjištění studentky psáno nepříznakovým, konverzačním jazykem, realizovaném v krátkých dialozích. Jako podnětný lze z tohoto hlediska vyzdvihnout také pokus autorky o interpretaci titulů děl, otevírajících čtenáři cestu k pochopení klíčových významů sledovaných textů (s. 35-36).

Cenná analytická zjištění jsou v práci L. Duškové bohužel jen nepatrně interpretována, kupříkladu výsledky rozboru jazykové a stylové stránky jednotlivých děl zůstávají na úrovni

povrchních hodnotících soudů, kdy Hankův styl má působit „vymělkovaně a strojeně“ (s. 31), naproti tomu na Tylově jazyce je oceněna „srozumitelnost a jednoduchost“ (s. 34). Zcela je tak pominut vztah mezi jazykovou podobou děl a jejich funkcí, rozdílné zaměřením ke čtenáři i zřejmé souvislosti s dobovým literárním kontextem. Hankovo poetické vyjádření lze přitom vnímat jako zásadní příznak romantické imaginace; oproti tomu Tylovu neobraznou „řeč“ lze považovat za klíčového součinitele poetiky *biedermeieru*.

Rozhodnou výtku si zaslouží také nedostatečná opora práce v odborné literatuře, zahrnující pouze jednu položku (!), a to Vodičkovy *Počátky krásné prózy novočeské*. Přihlédnutí k základním teoretickým příručkám (kupř. *Poetika vyprávění* Shlomith Rimmon-Kennanové, *Příběh a diskurs* Seymoura Chatmana aj.), by umožnilo vyjasnit si roli a význam postavy v narativní struktuře díla a rozšířilo možnosti jejich komparace; poučení v monografiích literárněhistorických, zaměřených k romantismu nebo *biedermeieru*, by pak studentce napomohlo vřadit daná díla do souvislostí s dobově aktuálními, uměleckými styly. Z hlediska celkové koncepce také nadbytečně a příliš schématicky působí podrobný popis obsahu zkoumaných děl, zachovávající členění dle jednotlivých kapitol.

Práce L. Duškové je nicméně uspokojivá po stránce stylistické i analytické a doporučuji ji k obhajobě.

dobře

Návrh na klasifikaci bakalářské práce: .....

.....
podpis recenzenta bakalářské práce

Českých Budějovicích 2. 6. 2009
V ..... dne .....

Stupeň kvalifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------

*) Nehodící se škrtněte

